

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Consiliul pentru egalitate,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Penitenciarul nr. 12-Bender și Administrația Națională a Penitenciarelor împotriva Consiliului pentru egalitate, terț Octavian Șchiopu, cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 10 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 3ra-913/23

NR. PIGD 2-21089577-01-3ra-06092023)

Temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile art.246 (în vigoare până la 1 septembrie 2023) Cod administrativ. Dezacordul recurenteii cu aprecierea de drept a instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. C. Guzun,
Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Minciuna, I. Dutca, E. Palanciuc

23 octombrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Consiliul pentru egalitate

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 iunie 2021, Penitenciarul nr. 12-Bender a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității (Consiliul pentru egalitate), solicitând anularea deciziei nr. 293/20 din 23 martie 2021.

2. În motivarea acțiunii a indicat că prin decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nr. 293/20 din 23 martie 2021, s-a decis că faptele examinate constituie discriminare în formă de neapartenență la grup informal, fiind privilegiați unii deținuți în participarea la aceleași activități recreative (plimbări suplimentare în curtea penitenciarului și accesul la sala de sport amenajată la etajul 2); că există un grup informal în mediul carceral în Penitenciarul nr. 12-Bender; a recomandat administrației Penitenciarului nr. 12-Bender de a repune petiționarul în beneficiul creat și a tuturor celorlalți deținuți din situație similară cu cea a petiționarului, de a asigura acestora participarea la aceleași activități recreative (plimbări suplimentare în curtea penitenciarului și accesul la sala de sport amenajată la etajul 2).

3. Nefiind de acord cu această decizie, la 17 mai 2021, Penitenciarul nr. 12-Bender a depus cerere prealabilă, iar prin decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, cererea prealabilă a fost respinsă.

4. A invocat că decizia Consiliului nr. 293/20 din 23 martie 2021, este ilegală și neîntemeiată, urmând a fi anulată.

5. În acest context, a susținut că prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 decembrie 2005, Octavian Șchiopu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (3) lit. d), i), art. 188 alin. (2) lit. d), e), art. 186 alin. (2) lit. a), c), d) Cod penal, și în baza art. 84 alin. (1) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 30 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

6. Prin încheierea Judecătoriei Soroca din 16 noiembrie 2010, s-a aplicat retroactivitatea legii penale noi: acțiunile lui Octavian Șchiopu au fost reîncadrate din prevederile art. 186 alin. (2) lit. a), c), d) în prevederile art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, prevederile art. 145 alin. (3) lit. d), i) Cod penal în prevederile art. 145 alin. (2) lit. e), k) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa definitivă – 25 ani închisoare cu ispășirea pedepsei penale în penitenciar de tip închis.

7. Prin încheierea Judecătoriei Anenii Noi, sediul Bender din 06 aprilie 2021, a fost aplicat art. 385 alin. (5) și art. 4734 alin. (4) Cod de procedură penală, fiindu-i redus din termenul executării pedepsei 1218 zile și acordată despăgubire bănească în sumă de 600 lei, astfel că sfârșitul termenului executării pedepsei condamnatului Octavian Șchiopu este la 28 august 2026.

8. Reclamantul a invocat că este eronată concluzia Consiliului precum că, un grup din Penitenciarul nr. 12-Bender sunt privilegiați în anumite activități, față de restul populației carcerale, or, Octavian Șchiopu și-a manifestat dezacordul cu escortarea acestuia în sala de sport de la nivelul II, din secția deținuților la regim comun și ieșirea la aer liber împreună cu deținuții de la regim comun la activitățile educative organizate în ograda Penitenciarului nr. 12- Bender, în zona de regim.

9. Prin materialele prezentate Consiliului, a fost confirmat planul acordării deținutului Octavian Șchiopu a plimbărilor în conformitate cu Codul de executare și Regulile penitenciare europene, de cel puțin o oră în zi, fapt invocat în partea descriptivă a deciziei Consiliului.

10. A evidențiat că Penitenciarul nr. 12-Bender, după posibilitate, a amplasat o bară fixă de tracțiune de plimbare (boxa de plimbare) nr. 1 a deținuților pentru exerciții fizice în aer liber. Au fost amplasate mai multe bare fixe de tracțiune în mai multe curți de plimbare a deținuților. Totodată, Penitenciarul nr. 12-Bender dispune de o sală dotată cu masă de tenis, fapt confirmat prin materialele foto prezentate și ale curții de plimbare nr. 1 și a sălii de tenis. La postul nr. 8 al blocului de regim nr. 1, la nivelul II, unde se află secția deținuților la regim comun de detenție, este amplasată de asemenea o sală de sport, pe care deținuții, la permisiunea administrației penitenciarului au dotat-o cu cele permise.

11. Din considerentul că Octavian Șchiopu, care se deținea în celula nr. 48, care se află în blocul de regim nr. 1 al postului nr. 10, la nivelul IV, solicită frecventarea sălii de sport de la postul nr. 8 al blocului de regim nr. 1, la nivelul II, unde se află secția celor deținuți la regim comun de detenție, administrația Penitenciarului nr. 12-Bender pentru a-i acorda posibilitatea deținutului de a frecventa sala de sport solicitată prin cerere, a întocmit

talonul de transfer al deținutului Octavian Șchiopu conform regimurilor de detenție, fiindu-i propus de a fi transferat în celula nr. 25 care se află la etajul II, unde este secția cu regim comun, din considerentul insuficienței angajaților penitenciarului care își desfășoară activitățile de serviciu, deseori la mai multe funcții de post. Transferul nefiind posibil de a fi realizat din motiv că condamnatul a refuzat prin cerere, indicând că nu dorește să efectueze plimbări împreună cu deținuții de la regim comun și nu dorește să se dețină cu condamnați care susțin tradiții hoțeste, nefiind prezentate careva dovezi care ar putea prezuma cele relatate. De asemenea, deținutul Octavian Șchiopu invocă într-o cerere precum că propunerea din partea administrației de a se deține în secția de regim comun, dar cu ușa închisă, în caz că are probleme careva din deținuți se refuză, comunicând că condamnații de la acel etaj, cu care nu comunică și nici nu dorește să comunice, nu vor fi de acord ca el să se dețină cu ușa închisă, indicând că se va revolta masa deținuților, fapt ce nu este probat, deși Consiliul accentuează faptul că sarcina probei trece la reclamant atunci când petiționarul prezintă dovezi prin care se poate prezuma că a existat un tratament discriminatoriu.

12. Cu referire la concluziile Consiliului privitor la existența unei subculturi criminale în Penitenciarul nr. 12-Bender, a remarcat că administrația instituției penitenciare nu favorizează existența căreiva subculturi criminale, deținuții sunt informați să aducă la cunoștința administrației despre fiecare caz în parte; condamnații pot adresa diverse plângeri în orice organe de drept ale statului, pentru a fi stabilită vinovăția și a stopa efectele negative cu care se confruntă deținuții care se consideră lezați în drepturile lor.

13. A susținut că Consiliul nu a luat în considerație faptul că Octavian Șchiopu anterior s-a deținut în secția cu regim comun în perioadele 08 august 2012 – 07 octombrie 2013 și 03 decembrie 2013 – 23 aprilie 2017, iar refuzul de a se deține în continuare este unul neîntemeiat, însoțit de declarații aberante.

14. Referitor la concluziile Consiliului pentru egalitate precum că, administrațiile penitenciarelor acceptă tacit și tolerează o subcultură criminală, ce anterior a constatat-o printr-o decizie din 31 decembrie 2020, pe cauza 239/20, a indicat că, cauza examinată anterior nu se referă la Penitenciarul nr. 12- Bender, fiind o expunere generală asupra tuturor instituțiilor penitenciare, fapt care demonstrează că Consiliul a raportat decizia primită pe o cauză dintr-o altă instituție penitenciară, asupra tuturor instituțiilor, fără a examina sub toate aspectele probele prezentate de Penitenciarul nr. 12-Bender, în raport cu cele expuse de deținut. Totodată, a menționat că bazându-ne pe faptul că conform rapoartelor CPT, cât și a

deciziilor CtEDO, Penitenciarul nr. 12-Bender până în prezent nu a fost recunoscut ca un penitenciar cu condiții inumane și degradante și nu a fost stabilită de nici un organ competent faptul existenței căreiva subculturi criminale în Penitenciarul nr. 12-Bender.

15. Astfel, Consiliul nu a studiat minuțios probele prezentate de Penitenciarul nr. 12- Bender, și anume, caracteristica deținutului Octavian Șchiopu aprobată de Comisia Penitenciarului la 11 iunie 2020 cu calificativul „nesatisfăcător”, unde la compartimentul „respectarea regimului de detenție” este indicat faptul că acesta nu respectă regimul de detenție, față de administrația penitenciarului are o atitudine indiferentă, păstrează obiecte interzise, a avut conflict cu alți deținuți, concluzie prezumată drept o necesitate de a acorda o protecție sporită a vieții și sănătății deținutului Octavian Șchiopu în raport cu alți deținuți.

16. La fel, consider că, Consiliul în mod eronat a concluzionat despre existența unui tratament discriminatoriu, or, materialele acumulate ulterior emiterii deciziei Consiliului referitor la recomandările primite de la acesta, demonstrează încă o dată că deținutul Octavian Șchiopu induce în eroare autoritățile, fără a prezenta careva dovezi.

17. În acest sens, a relatat că, conform rapoartelor angajaților instituției penitenciare din 20 aprilie 2021 și 21 aprilie 2021, deținutului Octavian Șchiopu i-a fost propus să se ducă la plimbare în curtea de plimbare nr. 1, unde este amplasată bara fixă, dar condamnatul a refuzat. Totodată, conform fișei de plimbare din 09 aprilie 2021, este vizibil că din celula nr. 48, unde se dețin 2 condamnați, unul dintre ai este Octavian Șchiopu, au fost la plimbare la orele 10:00-11:00, în curtea de plimbare nr. 1 care este dotată cu bară fixă. Din explicațiile condamnatului Octavian Șchiopu, care anterior s-a deținut în secția de regim comun, este vădit faptul că deținutul solicită careva beneficii și nicidecum drepturi, cunoscând cu certitudine că în momentul când este documentat, el nu va refuza solicitarea anterioară, indicând alte motive, indicând în cererea sa că nu mai dorește să frecventeze sala de forță de la nivelul II.

18. A menționat că din analiza deciziei Consiliului, nu rezultă careva criterii pe baza cărora a fost discriminat Octavian Șchiopu, astfel că în opinia reclamantei, decizia contestată este neîntemeiată.

19. La 30 iunie 2021, Administrația Națională a Penitenciarelor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității (Consiliul pentru egalitate), solicitând anularea deciziei nr. 293/20 din 23 martie 2021.

20. În motivarea acțiunii, Administrația Națională a Penitenciarelor a indicat că, prin decizia Consiliului nr. 293/20 din 23 martie 2021, s-a decis că faptele examinate constituie discriminare în mediul carceral pe criteriul de statut social (neapartenența la grup informal); în vederea repunerii petiționarului în beneficiul creat și a tuturor celorlalți deținuți din Penitenciarul nr. 12-Bender de a asigura acestora participarea la aceleași activități recreative (aici plimbări suplimentare în curtea penitenciarului și accesul la sala de sport amenajată la etajul 2); în vederea prevenirii situațiilor similare pe viitor, a recomandat Administrației Naționale a Penitenciarelor să elaboreze și să implementeze fără întârziere un plan de acțiuni pentru eradicarea fenomenului subculturii criminale în instituțiile penitenciare.

21. Administrația Națională a Penitenciarelor a invocat că decizia nr. 293/20 din 23 martie 2021, urmează a fi anulată, menționând că, Penitenciarul nr. 12-Bender este penitenciar de tip închis pentru deținerea condamnaților majori de sex masculin cu crearea suplimentară a unui sector izolator de urmărire penală, un sector de tip semiînchis și un sector de tip deschis.

22. Consideră că, Consiliul a eludat prevederile legale relevante și nu a ținut cont de toate circumstanțele reale necesare pentru soluționarea justă a plângerii înaintate de către Octavian Șchiopu. Astfel, în decizia emisă s-a făcut referire la raportul Comitetului European pentru Prevenirea Torturii și Tratatelor sau Pedepselor Inumane sau Degradante din 28 ianuarie 2020 – 07 februarie 2020, însă, acest raport nu este relevant, deoarece, experții au fost în vizită la penitenciarele din Taraclia, Cahul și Chișinău, dar nu la penitenciarul din Bender.

23. La fel, Consiliul nu a ținut cont de probele prezentate de către Penitenciarul nr. 12-Bender și Administrația Națională a Penitenciarelor, or, din acestea rezultă că deținutului Octavian Șchiopu i se asigură toate condițiile de detenție, inclusiv cel de acces la plimbări la aer liber pentru efectuarea exercițiilor fizice, în zona stabilită de către administrația instituției penitenciare, conform prevederilor legale, fapt confirmat prin planșa fotografică anexată la materialele cauzei.

24. A susținut că, Consiliul eronat a apreciat că din explicațiile lui Octavian Șchiopu rezultă justificarea imposibilității acordării privilegiilor vizate prin scopul de a nu expune la risc viața și sănătatea deținuților care refuză să se expună și să facă parte din ierarhia subculturii criminale din mediul carceral, or, pe parcursul examinării plângerii, o asemenea poziție nu a fost redată/confirmată de reprezentantul Penitenciarului nr. 12-Bender, or, instituția penitenciară, conform prevederilor legislației în vigoare, are

obligatia de a asigura deținerea separată a condamnaților, condițiile minime de detenție, precum și protecția vieții și sănătății acestora, mai mult decât atât că conform prevederilor pct. 90 din Statutul executării pedepsei de către condamnați, acestora le este interzisă săvârșirea acțiunilor care amenință viața și sănătatea personală, precum și viața și sănătatea altor persoane.

25. Astfel, constatările Consiliului precum că, o parte dintre condamnați sunt privilegiați prin acordarea unor plimbări suplimentare în incinta ogrăzii penitenciarului, în limitele stabilite de către administrația penitenciarului, nu au fost probate și justificate, mai mult decât atât că în cadrul ședințelor de examinare a plângerii reprezentantul reclamantului a indicat că ograda penitenciarului nu este un spațiu pentru plimbările condamnaților și nici nu sunt stabilite careva limite, iar plimbările se organizează conform unui grafic mobil aprobat de conducerea instituției, astfel încât spațiile să fie utilizate de toți deținuții în așa fel ca să nu fie suprasolicitate și să se asigure separarea condamnaților conform criteriilor prevăzute de lege.

26. Consideră că decizia contestată creează o incertitudine la aspectul constatării existenței la un grup al subculturii criminale, precum și a faptului existenței unor măsuri de interdicere generală de a se folosi beneficiile acordate din partea administrației instituției penitenciare unde se deține condamnatul Octavian Șchiopu, or, când sunt stabilite asemenea situații / circumstanțe, Consiliul urmează să facă trimitere la un anumit suport factologic, la un anumit probatoriu, care ar confirma constatările acestuia, respectiv, la caz se atestă lipsa unor astfel de probe, fapt ce denotă, în opinia reclamantei, o examinare superficială, precum și parțialitatea Consiliului.

27. Prin încheierea din 01 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a conexat într-un singur proces, cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă în ordinea contenciosului administrativ de Administrația Națională a Penitenciarelor împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, terț Octavian Șchiopu, privind anularea actului administrativ, la cauza la cererea de chemare în judecată depusă în ordinea contenciosului administrativ de Penitenciarul nr. 12-Bender împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, terț Octavian Șchiopu, privind anularea actului administrativ.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

28. Prin hotărârea din 19 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis acțiunea. S-a anulat decizia Consiliului pentru Prevenirea

și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității (Consiliului pentru egalitate) din 23 martie 2021, în cauza 293/20, ca fiind ilegală.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

29. La 03 mai 2022, Consiliul pentru egalitate a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea ei, cu emiterea unei hotărâri noi prin care să fie respinse acțiunile depuse de Administrația Națională a Penitenciarelor și Penitenciarul nr. 12-Bender.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

30. Prin decizia din 10 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Consiliul Pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității împotriva hotărârii din 19 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

31. În motivarea soluției, instanța de apel a conchis că, soluția primei instanțe, este una legală și întemeiată, iar argumentele apelului sunt declarative și nu aduc elemente noi sau fundamentate pentru a justifica casarea hotărârii.

32. Instanța de apel a reținut că reclamantii, Penitenciarul nr. 12-Bender și Administrația Națională a Penitenciarelor, au respectat termenul legal pentru depunerea acțiunii. Deși apelantul, a susținut că acțiunile au fost tardive, instanța a verificat și a concluzionat că acțiunile au fost depuse în termen, după primirea răspunsurilor la cererile prealabile. Astfel, a respins acest argument invocat în apel.

33. Instanța a considerat că nu există dovezi suficiente care să susțină faptul că Octavian Șchiopu a fost discriminat pe criteriul neapartenenței la un grup informal. Consiliul a susținut că deținuții din Penitenciarul nr. 12-Bender sunt tratați diferit în funcție de apartenența la grupuri informale, dar instanța a constatat că, Consiliul nu a prezentat suficiente probe care să demonstreze această discriminare. În plus, documentele și fotografiile prezentate de penitenciar au arătat că toți deținuții beneficiază de condiții similare, inclusiv plimbări și acces la sala de sport.

34. Penitenciarul a oferit soluții lui Octavian Șchiopu pentru a avea acces la sala de sport și la alte facilități, însă acesta a refuzat transferul în zona unde se află deținuții care beneficiază de aceste facilități. În plus, refuzul său de a se amesteca cu deținuții din regimul comun a fost respectat, ceea ce a limitat accesul la anumite facilități, dar nu a fost considerat o formă de discriminare.

35. A argumentat că, deși Consiliul a afirmat că în Penitenciarul nr. 12-Bender există o subcultură criminală care favorizează un grup de deținuți, instanța a constatat că nu au fost prezentate dovezi clare care să demonstreze această afirmație. Mai mult, rapoartele și constatările privind condițiile din penitenciarele din Moldova nu au relevat existența unor probleme legate de condiții inumane sau degradante în Penitenciarul nr. 12-Bender.

36. Astfel, instanța de apel a respins argumentul Consiliului potrivit căruia neapartenența la un grup informal constituie un criteriu protejat în baza Legii cu privire la asigurarea egalității. Deși Consiliul a susținut că acest criteriu poate fi încadrat în expresia „orice alt criteriu similar” din legislația privind nediscriminarea, instanța a considerat că nu există dovezi clare care să susțină acest argument în contextul cazului.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

37. La 29 mai 2023, Consiliul pentru egalitate a depus cerere de recurs nemotivat împotriva deciziei din 10 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău.

38. La 28 august 2023, Consiliul pentru egalitate a depus cererea de recurs motivată, prin care a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel și emiterea unei decizii noi prin care acțiunile să fie respinse integral.

ARGUMENTELE RECURSULUI

39. În motivarea recursului a invocat că instanțele inferioare au ignorat atât aspecte de procedură, cât și de fond. În special, Consiliul a subliniat că instanțele au interpretat eronat normele juridice aplicabile, inclusiv dispozițiile privind termenul de contestare a deciziilor administrative și necesitatea respectării procedurii prealabile.

40. Astfel, a invocat că instanțele inferioare nu au ținut cont de faptul că reclamanții ar fi trebuit să respecte procedura prealabilă și să depună cererea în instanță doar după expirarea termenului legal prevăzut de Codul administrativ.

41. Consiliul consideră că omisiunea respectării termenului de către intimați ar fi trebuit să ducă la inadmisibilitatea acțiunii în contencios administrativ.

42. La fel, Consiliul contestă faptul că instanțele de fond și apel au ignorat constatarea discriminării în mediul carceral, bazată pe neapartenența la un grup informal.

43. În acest sens, subliniază că există suficiente probe care demonstrează existența unui tratament mai puțin favorabil față de petiționarul Octavian Șchiopu, comparativ cu alți deținuți.

44. Consideră că instanțele inferioare au subestimat importanța probelor care demonstrează existența unei subculturi criminale în Penitenciarul nr. 12-Bender. Or, Consiliul a prezentat dovezi și rapoarte care confirmă acest fenomen, inclusiv constatări ale Comitetului European pentru Prevenirea Torturii.

POZIȚIA INTIMATULUI

45. Prin referința depusă la 15 septembrie 2023, intimatul Penitenciarul nr. 12-Bender a solicitat respingerea recursului și menținerea hotărârilor contestate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

46. Art. XI. alin. (1) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative, prevede următoarele:

„Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 1 septembrie 2023.”

47. Art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție):

„Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

48. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevede următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs. Pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.”

49. Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului):

„Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

50. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevede:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când: a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs; b) recursul este depus în mod repetat; c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită; d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1); e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2); f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

1. Referitor la termenul de depunere a recursului, la caz se atestă că dispozitivul deciziei contestate cu recurs a fost notificat Consiliului pentru egalitate, în mod electronic, la 20 mai 2023 (f.d.174).

2. Iar copia deciziei integrale a fost expediată Consiliului la 10 august 2023 (f.d.178).

3. Astfel, Completul de judecată consideră că la declararea recursului împotriva deciziei din 10 mai 2023, Consiliul pentru egalitate a respectat prevederile art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului).

4. În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

5. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

6. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii.

7. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

8. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

9. 28. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

10. 29. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu

cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A)

11. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Consiliul pentru egalitate.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc